

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi B. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 listopada
2009 r.,

wydanego w sprawie z powództwa B. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi m.. W., Miasta

W. i R. S.A. w W.

o przywrócenie posiadania w trybie dekretu z dnia 8 marca 1946 r.

o majątkach opuszczonych i poniemieckich,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 kwietnia 2011 r.,

- 1) odrzuca skargę;
- 2) zasądza od B. B. na rzecz Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadnienie

W dniu 2 grudnia 2010 r. powódka B. B. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 listopada 2009 r. oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji odrzucające apelację powódki od wyroku oddalającego powództwo o przywrócenie posiadania w trybie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich nieruchomości bliżej określonej w pozwie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W dniu 25 września 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 155, poz. 1037), która zmieniła między innymi przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zgodnie z art. 424¹, art. 519², art. 11481 § 3, art. 1151¹ § 3 i art. 1215 § 3 k.p.c. w nowym brzmieniu skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje obecnie tylko od prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji kończących postępowanie w sprawie oraz od postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności orzeczeń sądów państw obcych oraz w postępowaniu o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą.

W ustawie nowelizacyjnej z dnia 22 lipca 2010 r. nie przewidziano przepisów międzyczasowych, co oznacza, zgodnie z zasadą bezzwłocznego stosowania przepisu procesowego (porównaj uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego, zasady prawnej, z dnia 17 stycznia 2001 r. III CZP 49/00, OSNC 2001/4/53), że od dnia wejścia w życie tej ustawy skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem orzeczeń innych niż wymienione we wskazanych wyżej przepisach jest niedopuszczalna.

Niedopuszczalna jest zatem wniesiona w dniu 2 grudnia 2010 r. skarga powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu drugiej instancji oddalającego zażalenie na postanowienie odrzucające apelację. Zgodnie z art. 424⁸ k.p.c. skarga niedopuszczalna podlega odrzuceniu i dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

Na zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa reprezentującej przed Sądem Najwyższym pozwany Skarb Państwa-Prezydenta m. W., zasądzono na jej rzecz od powódki zwrot kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi (art. 98 w zw. z art. 424¹² oraz art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).